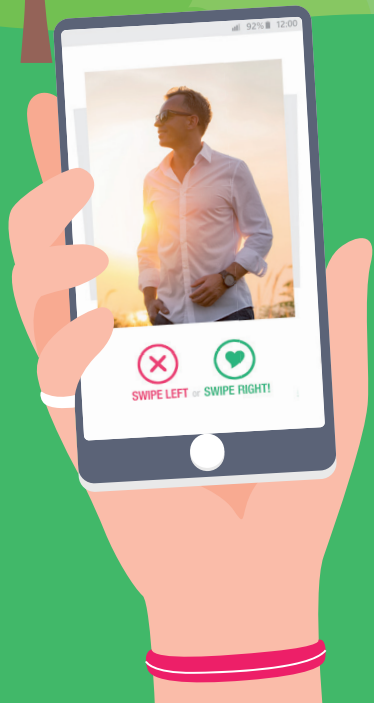

NICOLA MAY

Mr. Swipe Right

Een charmante
F1-monteur, een knappe
legerofficier én een
overspelige ex...

Proloog

Het was waarschijnlijk een goede zaak dat Cali een beetje dronken was. Aarzelend pakte ze haar mobiel om te zoeken naar de 'liefdesapp' die ze nodig had. Als er ooit een goed moment zou komen, dan moest dit het zijn. Op haar telefoonscherm flikkerde het logo met de vlam, en ze voelde een plotselinge adrenalinestoot. Tinder was de datingapp die miljoenen mensen wereldwijd gebruikten. Er was hier toch zeker wel één geschikte man voor haar te vinden – al was het maar voor een paar afspraakjes om mee te beginnen? Nu hoefde ze alleen nog maar een profiel aan te maken en te beginnen met swipen.

1

‘Cali grote tietten, Cali grote tietten.’

‘Lady P! Alsjeblieft, vanavond niet!’

Cali Summers gooide haar sleutels op haar bureau en streek met een hand door haar keurige bruine bob.

‘Nee, nee, nee, nee, nee, nee.’ De grijze roodstaartpapegaai gilte en begon rond te duikelen in haar grote kooi. De papegaai was geen probleem geweest in het vrijstaande huis met drie slaapkamers dat ze had gedeeld met haar ex, Jamie, maar in haar kleine tweekamerflat op de eerste verdieping nam haar gevederde vriendin de helft van de woonkamer in beslag. Jamie had de ondeugende vogel natuurlijk elk onbeleefd woord geleerd dat ze maar wilde onthouden, en die woorden kwamen op de meest ongepaste momenten vaker wel dan niet uit haar snavel.

Miss Fitgirl, Jamies nieuwe chick, was blijkbaar allergisch voor ‘echte’ vogels, dus Cali had heel zielig gedaan wat haar gevraagd werd en had de bijzonder slecht opgevoede vogel in huis genomen. Ze leunde achterover op haar kleine crèmekleurige bank en keek rond. Wat had ze overgehouden aan al die jaren die ze verspild had aan samenwerken en samenleven met Jamie? Ja, ze had een eigen woning, maar het enige wat ze om haar heen had waren een vogelkooi, een rommelig bureau en een tv met een afstandsbediening die aan elkaar was geplakt met plakband. Ze ging op de bank liggen en legde haar vermoeide voeten op de houten salontafel voor haar. Een paar familiefoto’s starden haar aan. Josh, haar knappe jongere broer, gekleed in zijn Rode Kruis-jas in Nepal, en haar ouders, Sue en Duncan, met een giraffe die achter hen opdoemde tijdens een safari in Zuid-Afrika.

Ze was zo blij met haar lieve vader; zonder hem zou ze deze plek niet hebben gehad. Ondanks dat de relatie met Jamie destijds zo serieus was,

had hij voorgesteld dat ze de erfenis van haar opa zou gebruiken voor de aanbataling op een flat, als investering voor de toekomst. Ze wilde dat geld eigenlijk gebruiken voor haar bruiloft, maar hij had erop gestaan en nu was ze hem daar eeuwig dankbaar voor. Gelukkig waren de huurders bijna aan het einde van hun huurcontract toen zij en Jamie uit elkaar gingen, dus het kwam allemaal ironisch goed uit. Ze had aanvankelijk al haar trouwfoto's omgedraaid, maar nu zaten ze in een doos in de logeerkamer. Lachende herinneringen aan wat nu een ongelooflijke klucht leek. Ze hield niet eens iets over aan de scheiding. Het echtelijk huis stond niet op haar naam en er zat sowieso geen overwaarde op, want ze hadden direct na de bruiloft een gloednieuwe keuken genomen. Haar beste vriendin Annie had gezegd dat ze voor het geld moest vechten, maar ze kon het gedoe gewoon niet verdragen en dacht dat als ze met opgeheven hoofd wegliep, dat haar een beter mens zou maken.

Het enige wat ze had kunnen redden waren haar persoonlijke bezittingen geweest en een prachtige, sierlijke spiegel die ze samen hadden gekocht tijdens een heerlijk dagje uit naar Portobello Market.

Het afgelopen jaar was een nare droom geweest. Voor iedereen leken ze het perfecte stel. Toen ze hun vrienden begonnen te vertellen dat ze gingen scheiden, was er flink wat ongelof en werden veel relaties onder de loep genomen. Als Cali en Jamie het al niet konden laten werken, konden zij het dan wel? Maar zij hadden niet allemaal een blonde bimbo van een personal trainer aangenomen om fit te worden. Evenmin hadden ze een echtgenoot met sterke buikspieren maar een waardeloze ruggengraat die naar een ander rende zodra hij zich 'gevangen' en 'onzeker' voelde over zijn beslissing om 'zo jong' te trouwen. Cali wist dat dat een excuus was – met haar dertig jaar was ze niet bepaald jong meer. Het trieste was dat Miss Fitgirl met haar vierentwintig jaar dat wél was. Zij legde ook geen druk op Jamie om een gezin te stichten, en dat was precies wat Cali wel had gewild zodra ze getrouwd was.

'Bitch!'

Cali sprong op en gooide de paarsfluwelen hoes over de meedogenloze vogel. 'Lady P! Hou op! Stop gewoon!' Ze liet zich weer op de bank vallen terwijl haar telefoon piepte omdat er een berichtje binnenkwam.

Heb je de scheidingspapieren al ontvangen? Werk een beetje mee en zorg dat je ze ondertekent, wil je?

Ze keek naar de envelop vol gebroken dromen die al twee dagen lang sluimerend op de salontafel lag, en zette de tv aan.

‘Werk een beetje mee, verdomme! Wie denkt die fucker wel niet dat hij is, Lady P?’

‘Fuckety fuck, fuckety fuck.’

Cali stond weer op en trok de hoes van de kooi van die gekmakende vogel. ‘Precies, Lady P, exact mijn gedachte.’

Twaalf jaar had ze Jamie Summers gekend, bijna haar hele volwassen leven. En wat had ze eraan overgehouden? Een verdrietig, versplinterd hart en een verdomd vervelende papegaai.

2

Cali zette een leeg Tupperware-bakje op haar bureau, zag dat haar screen-saver nog steeds die van haar trouwdag was en bedacht voor de duizendste keer dat ze die echt eens moest veranderen. Ze moest ook echt haar bureau opruimen, want in haar groezelige kantoor met houten lambrisering was geen ruimte voor rommel.

Het enige voordeel van dit kantoor was het uitzicht. Ze kon zelfs de Thames zien.

Voordat ze zelfs maar de kans had gehad om te gaan zitten begon Louise, de jonge evenementcoördinator van het hotel waar Cali eventmanager was, te kwetteren. De overdracht had beknopt moeten zijn.

‘Ah, Cali... mooi, je bent vroeg terug. Er is een bruiloftshow om halfvier en om vijf uur bezoekt een man The Red Room voor het verrassingsfeestje voor de vijftigste verjaardag van zijn vrouw. Ik heb het contract voor die irritante kantoormuts bij Drake & Co afgerond, en we hebben net een aanvraag voor een privé-lunch gehad van... shit, ik ben de bedrijfsnaam vergeten, maar ik heb je erover gemaild.’

‘Waarom vertel je me dit nu al? Het is pas twee uur.’ Cali begon papieren op haar bureau te sorteren.

‘Ik heb je gisteren gevraagd of ik een halve dag verlof mocht hebben. Ik ben morgen jarig, weet je nog, en ik krijg nieuwe extensions.’

‘Sorry, Lou, natuurlijk heb je dat gevraagd. Mijn gedachten schieten vandaag alle kanten op.’ Het leek haar geen goed idee om aan de twintigjarige uit te leggen dat ze misselijk werd als ze dacht aan het naderende moment waarop ze haar scheidingspapieren zou ondertekenen.

‘Oké, ik ben ervandoor. Cali, waarom ga je niet mee morgen? We zijn bij The Swan tegen de tijd dat jij klaar bent. Hoe meer zielen hoe meer vreugd.

En het is een groep van alle leeftijden, dus je zult je niet te oud voelen.’

‘Ha! Dank je wel. Ik laat het je morgen weten, als dat goed is. En nu wegwezen jij. Geniet van het optutten.’

Lou greep haar jas van de stoel en liep richting de deur. Ze draaide zich om en lachte. ‘Je bent echt welkom! En je weet maar nooit, Cali. Misschien ontmoet je de man van je dromen wel.’

Cali schudde haar hoofd en keek Lou na. Met haar lange, golvende haar en haar sexy figuurtje was ze de droom van elke man die in de gangen van het negentiende-eeuwse Bridge Hotel te vinden was. Cali zelf werkte hier nu al vijf jaar.

Ze zou uit moeten gaan. Ze vond het vreselijk om in haar eentje pubs binnen te lopen, maar dat was iets waar ze nu maar aan moest wennen. Ze raakte een beetje verveeld van het alsmat thuisblijven en ruziemaken met Lady P.

Cali logde in op haar computer. Ze dacht terug aan de verjaardagen die ze had gehad als twintiger. Ze had ze allemaal met Jamie gvierd. Het was moeilijk te bevatten dat ze vanaf nu geen enkele verjaardag meer met hem zou vieren. Ze was nu al bang voor de volgende. Eenendertig zou ze worden, en nog steeds verdomme vrijgezel. Het was al over een maand.

Marcus Clarke, de algemeen directeur, onderbrak haar gedachten. Haar een meter drieënnegentig lange baas had peper-en-zoutkleurig haar en het klassiek knappe uiterlijk van een man van begin veertig. Hij kon rechtstreeks in een roman van Mills & Boon stappen. Hij was ook een echte heer. Hij behandelde elke gast met vriendelijkheid en respect. Nou ja, als ze hun ruggen niet naar hem gekeerd hadden tenminste! Het enige nadeel was dat hij al zes jaar getrouwd was met het prachtige ex-model Patricia en dat ze samen twee schattige zoontjes hadden.

‘In je eentje vandaag, Cali? Alles goed?’

‘Ja hoor, alles goed. Morgen is Lou jarig, en ze had een paar uur nodig om zich op te tutten.’

‘Het verbaast me dat ik daar niks van heb gehoord.’

‘Je weet hoe ze is. Ze is een apart meisje, ze houdt niet van gedoe.’

‘In tegenstelling tot deze hier.’ Op het moment dat een slungelige rood-

harige knul langs het evenementenkantoor kwam rennen, knipoogde Marcus naar Cali.

‘Je zou denken dat hij een nier is kwijtgeraakt, maar nee hoor, hij heeft de verkeerde das in zijn kamer gelegd.’

Adam kamde zijn springerige pony naar achteren met zijn hand. ‘Cali, Cali, Cali,’ zong hij, en hij kuste haar op de wang. ‘O, kijk jou nou eens. Nieuwe blusher, of bloos je nou gewoon vanwege mij?’

‘Adam, niet zo hard.’ Marcus pakte een dossier op dat op de grond was gevallen en liep terug naar zijn kantoor. ‘En als je even een momentje hebt, kun je dan de receptietelefoons goed schoonmaken? Ze zien er eerder grijs dan crèmekleurig uit.’

‘Ik heb gesolliciteerd voor receptionist, niet voor een functie als verdomde slaaf,’ fluisterde Adam.

Cali glimlachte naar de jonge knul. Ze hield van zijn Newcastle-accent, en ook van het feit dat hij niet politiek correct was. Met zijn humor had hij haar door donkere tijden geholpen.

‘Adam. Kom op. Doe het gewoon, je weet dat hij echt heel lief is.’

‘Ik zou hem doen,’ lachte Adam. ‘En daarover gesproken, jij moet ook weer eens wat actie krijgen. Je groeit weer dicht als je niet uitkijkt.’

Cali schudde haar hoofd terwijl hij naar de deur rende.

‘Geef me rugdekking, ik ga een peuk roken.’

Ze vond het een vreemde gedachte om met iemand anders dan Jamie naar bed te gaan. Een ander lichaam om te ontdekken na zoveel jaren hetzelfde lijf. Ze wist niet zeker of ze nog wel wist wat ze moest doen. Seks met Jamie was zo bekend. In het begin was het jeugdige liefde geweest – hectisch en gepassioneerd. Ze deden het op elke manier, en wanneer ze maar konden. En daarna, naarmate de jaren voorbijgingen, met een steeds dieper begrip voor elkaar.

Hij was de derde man met wie ze naar bed was geweest, de eerste was een flirt van vier maanden. Ze was zeventien geweest en zijn naam was Ralph Weeks, ze zaten in de vijfde klas. De tweede nacht was vol dronken en onhandig gefriemel geweest, met een goth aan de universiteit. Ze zou die gast niet eens met een stok van drie meter hebben aangeraakt als er geen wodka in het spel was geweest.

Ze had Jamie een jaar later ontmoet en werd bijna onmiddellijk verliefd op hem. Hij studeerde bedrijfskunde. Hij lachte altijd om het feit dat ze eventmanagement studeerde, ze was zo stil, en zeker niet georganiseerd. Jamie was haar tegenpool; hij was sociaal en luidruchtig. Hij had zwart haar en donkere ogen en was erg knap toen ze hem ontmoette. Dat was hij trouwens nog steeds, een meter tachtig, een atletisch lichaam, en altijd goedgekleed.

Maar nu plukte die blonde bimbo van onder de dertig die aan zijn arm hing de vruchten ervan, en die gedachte bezorgde Cali nog steeds een doffe pijn in haar maag

Hij had gezegd dat de passie tussen hen was verdwenen, de vonk was weg. Hij hield van haar, maar hij was niet meer verliefd op haar. Hij was verdrietig, maar hij wilde niet meer samen verder leven. Jammer dat ze het niet had zien aankomen. Hij had het fatsoen gehad – als je dat tenminste zo kunt noemen – om niet met haar naar bed te gaan voor het te vertellen aan Cali, maar het deed nog steeds pijn.

Het voelde als een pijl door haar hart. Hij had hun relatie geen kans gegeven om erdoorheen te komen, en dat maakte haar het meest van streek. Zijn uitleg was dat hij niet kon geloven dat zij niet had opgemerkt dat er dingen waren veranderd zodra ze waren getrouwd.

Misschien was ze gewoon naïef, of zat ze in een ontkenningfase. Maar diep vanbinnen wist ze dat hij zich onder druk gezet voelde om meteen een gezin te stichten.

Het was dan ook haar idee geweest om die verdomde personal trainer aan hem voor te stellen. Jamie maakte zich namelijk zorgen over het feit dat ze tijdens hun huwelijksreis niet in goede conditie zouden zijn. Echt verdomd ironisch. Ze had hem in de armen van zijn toekomstige minnares geduwd. Wat het nog erger maakte, was dat hij overduidelijk een relatie met deze vrouw had opgebouwd. Het was niet zomaar een bevestiging, er was meer aan de hand.

Adam kwam binnen met een stofdoek in zijn hand. ‘Waarom kijk je alsof iemand je een klap voor je kop heeft gegeven?’

‘Ik denk gewoon aan dingen.’

‘Je denkt aan hem, bedoel je.’ Hij schudde zijn hoofd. ‘Oké, ik heb een

plan. Morgen ga je met mij mee naar de borrel van Lou. Het enige wat je hoeft te doen, is zorgen dat je telefoon is opgeladen.' Cali fronste haar wenkbrauwen terwijl hij verderging: 'Het wordt tijd dat ik je help je ex te vergeten en wat seks voor je regel!'

Swipe naar rechts en... het is een match!

Na een verbroken huwelijk besluit de verlegen Cali een profiel aan te maken op een datingapp. Als ware Tinder-maagd verkent ze vol enthousiasme haar opties, en ze stapt steeds verder uit haar comfortzone. Cali heeft het erg leuk met de verschillende mannen die ze ontmoet, maar ze is op zoek naar méér dan een leuke tijd. Als ze dat vindt, durft ze dan haar gebroken hart opnieuw open te stellen?

Maak je op voor seks, leugens, verleiding en misleiding, maar ook voor persoonlijke groei en echte liefde: *Mr. Swipe Right* is een heerlijke feelgood. Nicola May is bekend van de populaire *Cockleberry Bay*-serie.

'Perfect leesvoer voor een zonnige dag in de tuin'
– De leesclub van alles over *Het winkeltje in Cockleberry Bay*

NUR 340

9 789020 541441

Z&K www.zomerenkeuning.nl